

عنوان مقاله:

سیمرغ، جلوه ها و خویش کاری های آن در افسانه ها

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مریم غفوریان - دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی ره،

خلاصه مقاله:

افسانه ها، قصه های عامیانه چون روایات حماسی دربردارنده عناصری مشترک با اسطوره ها هستند که ریشه در ناخودآگاه جمعی قومی و بشری دارد. بدین سبب میتوان ردپای عناصر و جلوه های اساطیری را در داستانهای عامه نیز باز یافت. یکی از شخصیتها و عناصر مشترک در اسطوره، حماسه و قصه های عامه سیمرغ است. این عنصر اسطوره ای حتی در ادبیات عرفانی هم جایگاه ویژه ای به خود اختصاص میدهد و کارکردی متفاوت مییابد. سیمرغ در قصه های عامه، متأثر از کارکرد اسطوره های و حماسی اش همچنان با قوت به حضور خود ادامه میدهد. قدرت درمان گری و نشانه پرسوزی آن یادگاری از باورهای اساطیری - حماسی است که در قصه های عامه هم برای سیمرغ حفظ شده است. حضور سیمرغ این مرغ افسانه ای و نشانه هایش در قصه های عامیانه نشان میدهد که این چهره با دو نقشبند اصلی جایگاه ویژه ای در میان شخصیت های اساطیری، افسانه های و قصه های عامیانه یافته است. یافته ها در افسانه ها و قصه های عامه نشان میدهند که سیمرغ شخصیتی حکیم و خردمند است که از توانی خارقالعاده برخوردار است و دو خویشکاری راهنمایی و یاریگری قهرمان را عهده دار است. گاه تنها این خویش کاریها را بسته به نوع چالش قهرمان بر عهده دارد و در چالشهای بسیار دشوار هر دو نقش ویژه را توأم با هم به انجام میرساند.

کلمات کلیدی:

خویشکاری، سیمرغ، قهرمان، راهنمایی، یاریگری و فرهنگ افسانه های مردم ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761694>

